

Lo Somatent

DIARI REGIONALISTA Y D'AVISOS Y NOTICIAS

Any XII

Reus Divendres 23 de Abril de 1897

Núm. 8248

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Rens, un mes.	P. 5.
a províncies trimestre.	5.60
Extranjer y Ultramar.	7
Anuñels, à preus convencionals.	7

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en les principals llibreries d'aquesta ciutat y de fora.
En Barcelona, litografia Mallorquina, carrer Juncosa, 6.
No's retornen los originals encara que no s'publicin.

Centro vitícola del Vallés

Arboricultors, Viticultors y Propietaris en general

Destrucció completa de tots los insectes paràssits ó vegetals que perturben lo bon desenrotollo de las Viñas y Arbres fruyters.

SULFURAL.—Patent Joan Jarriou.

Destrucció radical del Oldium, Black-Rot, Antracnosis, Plral, Altisa en las vinyas y la Oruga, Negrilla, Cuchs, Polls etc. en los fruyters.

EXIT SEGUR Y GARANTIT.

Demàrinse los Prospectos què's envian gratis, á

VIUDA Y NEBOT DE ANTON DELMAS

DIRECCIÓN GENERAL

Ponent 61

BARCELONA

SUB-DIRECCIÓN

Mar. 46

VALENCIA

CASA FUNDADA EN 1860

Representant en la província de Tarragona: DON PERE FABREGAS.—Tarragona.

• SE • RETRATA •
TOTS LOS DIAS, FESTIUS Y
'LS LABORABLES A PE-
TICIO.
NOVAS FOTOGRA-
FIAS EN CO-
LORS.
LOS DIUMENGES.
TORRES, FOTOGRAFO
OPERA tots

Passeig de Mata, 12,

REUS

Dias de despaiq tots los festius.

TRASLADO

La molt antiga y acreditada Papelería y Fábrica de capsas de cartró, de la Successora de Joan Ferré y Vergés, què's trobava situada en lo carrer de Sta. Anna, núm. 6, s'ha trasladat á la Plassa de la Constitució núm. 13.

L'ADVOCAT

RAMON VIDIELLA BALART

ha trasladat son despaiq al pis primer de la casa número 68 del Arrabal de Santa Ana d'aquesta ciutat.

SECCIÓ DOCTRINAL

La capella de Sant Jordi

LLEGENDA ATENIESA

(TRADUCCIÓN)
L'Atica havia caygut en poder dels Turcs; lo Pi-
né no rebia ja les galeras adornades ab los llorers del
triomf; y, encara que la fossa de Temistocles estigué
sempre á la entrada del port, tots los mariners, que
evitaven l'escull, ignoraven fins lo nom de lo que 'ls
proporcionava aquest refugi contra la tempesta.
Etxegats de temple en temple pels seus oprimers,

no havían servat los grechs pera son ritual cristia més que la humil capella de Sant Jordi, forç d'Atenas, el oest entre 'l Pnyx (1) y 'l turonet de Musseu. Sa arquitectura bisantina barrejada ab l'ordre antich y 'l barbarisme que 'l va succehir, la feya del temps del baix imperi; per cim de la porta, un petit relleu del mes esquisit gust y representant una festivitat pagana, era encaixat entre dues aixetes barrocament gravadas en la pedra; la cúpula de rajola no estava adonada de creu, perque l'únich medi de conservació era no atraure les mirades dels infaels.

Quan los primers raigs del dia penetrant á través de les petites columnas de marbre de las finestras, iluminaven las gegantescas figures de Sant Jordi y Sant Demetrià cavall, y altres variats sants pintats al fresch, lo jove diaca Spiridió s'aixecà de sa estora paumes pera encendre 'ls grochs ciris del altar, que estava format per una creu de Malta. Lo Papas (2) Christodoulus (3) resava feya ja bastant temps en l'àngul més fosch prop las despullas dels seus germans martiritzats pels Turcs, y ahont los blanquinosos ossos farts de sepultura havian sigut recollits per ell y conservats com reliquias. Ben aviat entonant un psalm grec pausat y fatigós, flectà 'ls genolls sobre 'ls grans de marbre aixecats en quèlcun temple gentil, y celebrà la santa missa ajudat de Spiridió. Les plantas aromàtiques del mont Hymeto confonian llurs perfums ab lo del encens y convidavan á respirar l'aire del matí; així es que una volta finida la missa, lo jove se'n anà á passejar pels mitjs dels camps. Després d'haver donat toms per espay d' algun temps, content com las abellas que fabrican la rica mel, se dirigí vers al profons d'un turonet conegut per la tomba de Filòpapus, general y predilecte del emperaire Adrià.

Aquest moniment circular molt enlayrat, li servia d'observatori, y muntant á la gropa del primer dels sis cavalls que estaven de front conduïts pel guerrer del carro d'un baix relleu, va arribar facilment á la estàtua de Filòpapus, sentat en mitj com los antichs senadors romans, los quals esperant als galos, reberen la mort en sus cadires carulles y ab llurs varas de marfil á la mà. Los bons resultats feyan creixer sa atissa; muntà sobre las espalles d'un dels companys del general, colcats en los dos fossars laterals, y arribà fins á la darrera pedra ab una agilitat tan gran, que

(1) «Pnyx», tribuna de marbre pròxima al mont Hymeto y lloc on Demòstenes arengà als ateniesos.

(2) «Papas», sacerdot del ritual grec.

(3) «Cristodoulus», nom propi que ve a significar criat, servidor de Déu.

hauria ocasionat rodaments de cap á qualsevol altre. Romangué llarg temps ejupit, maravellat de lo que veia als seus peus. Una nau bastimentada en quin puntal brillava la mitja lluna, baixava l'ancia en le golf d' Atenas, una mica lluny del port, puig la poca profunditat del aigua y 'ls molts islots no li permetian atansarse á la vora.

¿Qué era lo que la conduzia al Atica? Era la seva alegria ó be 'l seu dolor?... Spiridió deballà ab llesesa y va correr á la capella á demanar permís pera tornar á la platja, y, concedit, se'n entornà emportants pà fet de blat de moro y d' olivas negras, únic alimento dels grechs durant sas dues llargues quaresmas. (1) Lo camí era llonch y aspre pera sos peus de doize anys; pero la curiositat avivava la seva marxa, de modo que á las dues se'l veia ja en lo Piréo.

Cent ginissars, (2) quiets en la platja, esperaven una xalupa que havia eixit de la nau que anclava, duquent á sos estats al nou virey d'Atenas, Mourat Ben-Ismael, que desembarcà devant de la tropa agenollada, y monta al moment á caball. Se trobava en lo millor de la edat: sus poblades celles amagant la brillantor de sa mirada, son bigots ombrejant lo seu desdenyos llabi, y 'l seu nàs d'aliga, donavan una salvaje bellor á sa figura, en la quina la duresa causava por. La escolta á peu y armada seguia las petjades del seu cavall, que ab tot y la gravetat del cavaller, la feixuga sella vermella y las nombroses placas que la cobrián, cargolejavas sens que 'ls llauchs estreps que li servian d'esperons fosser necessaris pera estimularlo.

Acrópolis, (3) daurat pel sol ponent, s'evirava el lluny á través dels boscos d'antichs oliverars que rodejaven lo camí, seguint d'ací y d'allà la direcció de la mirada de Pericles. Al cap d' una hora la tropa va arribar al temple de Teseo, primer vestigi de gloria del altra part dels mars. Llurs columnas dòriques resplandien vistesament, com si 'l dia avans haguessin eixit arquitecte; solsament alguns trossos despresos del frontis oriental, indicaven que poch ó molt s'havia espatllat no feya gayre.

—Per qué, preguntà Mourad, jauhen aquestes plantas? S'han després tal vegada ayut?

—Molt alt y molt sobira senyor, respondé 'l capitá de la tropa, alguns genissars repararen ahir que las abelles havian establert sos buchs dessota las esculturas, y pujant sobre elles trencaren lo marbre y cuilliren un xich de mel.

Cent garrotades á quisquín d' aqueixos llorets, va dir lo virey.

Lo Jus-Bachi, (4) tremolós, s'aventurà á replicar:

—Que Alá protejeixi ta senyoria y m'liuri d'incurrir en lo teu eneny; pero l'arruament d'aquest edifici no mereix la teva atenció. Sàpigues que ha servit d'iglesia a n'aqueixos esperitets que foren los primers en dur la religió cristiana als grechs.—

Un xich mes lluny, las mirades del virey se fixaren en una especie de terrat pròxim al turó de la ciutadella, on s'hi veian las cadires curulles de marbre.

—Apar que eixos infaels deixan marcades llurs petjades per totas parts; no es una creu lo que s'enlaira allí dalt?

—No, lo que 't sembla creu no es mes que una escabació en la penya, posser que ell s'hagi posat pera perpetuar la memoria del apostol Paulo, lo qual en aqueixos llorets va dirigir un parlament als ateniesos.

L'altar consagrat al deu desconegut, las estàtuas de Spongmes, entre las de Triptolemo ab los cossos acabats per dues serpens; la biblioteca d'Adrià ab les columnes corintiàs de marbre blau, y l'Algore, entrada del mercat, se trobaven al pas del acompañamiento, á través de las barracas que eixien d'en mitj les renes y's junian al entorn dels monuments que li servian d'abrig. Lo carrer del bazar era l'únich al qual se

(1) Los grechs tenen dues quaresmas de cincuenta dies quicuna.

(2) fills de pares de diferent nació.

(3) Acrópolis, ciutadella.—Paraula grega.

(4) Jus-Bachi, capitá.—Paraula turca.

podia donar aquest nom, encara que bastant estret y gens respecte.

La població composta d' alguns mils grechs, turchs y juehus, abatuts, sens armes y ab vestimentas pobres, s' empenyia per veure al virey que anava avançant cap à la barana d' Acròpolis, hont las fortificacions mes intactas que les novas muralles, presentaven encara à la vista los trossos de columnas del antich Partenó, destruït per Mardóni y fet aparedar allí per Temístocles, ab l' intent de que à la vista d' aquelles runas rebrotés la venjança dels grechs contra 'ls persas.

Després d' haver passat los Propyleos, que servian antigament d' entrada, y hont las columnas dòriques estaven soterrades fins á la meitat, Mourat va trobarse devant per devant del Partenó, aquesta gran ruina d' un valent poble sepultat ab la seva lliberat dessoia las runas de llurs moniments. No obstant, poch conmogut dé la grandesa dels Parnatans y de la disputa de Minerva y Neptú, va dirigir-se cap à la muralla, hont hi havia altres petits temples anomenats l' «Eretemon», y dedicats à Minerva Spolia, à Neptú y à Pandros, filla de Cecrops. Lo primer estava sostingut per les cariatides, del segon no quedavan més que algunes columnas jòniques, y en quant al tres, en los frisos fins com lo brodat y construïts ab lo marbre del Pintélich, onejava l' estandart otomà ab la mitja lluna y las estrelles d' or sobre camp blau. Aquest era l' palau del virey de Atenas.

II.

Lo sol d' Orient daurava ab sos brillants raigs las cariatides, que semblava volian desferse del pés de llurs motlluras per visitar los edificis pròxims. Los esclaus negres anava y venian per l' Acropolis, trasportant las alfombras y tapissos. Estaven preparantse per ensayar los canons venecians... y cada tropji alegut (1) sobre sa pessa, formava ab pipa feta de cirerer esperant ab tota impossibilitat las ordres de sa senyoria.

Lo virey penetrant per entre las arrumadas columnas del frontís lateral del Pathenó, va trobarse en la cella (2) que 'ls primers cristians transformaren en iglesia y 'ls turchs en polvori: durant lo sigle dels venecians en 1682, una bomba llenada per ells va caure i la explosió va arrunar en part una maravilla que 'l transcur del temps havia respectat.

En mitj las despullas del temple pagà acabaven los mussulmans de bastir una mesquita, barroca per les seves blaves cúpules y sag parets emblanquinadas ab cals, prop del daurat resplendor de las columnas que encara 's conservan dretas y de la clara blancor dels trossos destruïts. Quèlcuns *bostangis* (3) disputaven entre ells; pero l' arribada del seu amo los feu callar; no obstant, aquest volgué sapiguer la causa de llurs críts.

—Senyor, diu un d' ells, fent un sot al orient del temps ab l' objecte d' enterrarhi l' meu gos, he descobert això, y no sabém què ferne.—

Y en tant que ho deya, ensenyava una estatua feya poc desenterrada, que representava una dona asseguda, en estrém bonica y ab un capell à la testa; las telas de llurs vestits semblava transparents, los brassos estaven encreuats y á sos peus hi tenia un' au de nit.

Després d' un moment de reflexió respongué Mourad:

—Lo sant profeta prohibeix tota representació del home ó de la dona; y com que això sens cap dubte deu ésser una *pagania* (4) vull que's destrueixi al moment.

Y acompañant l' acció à las paraules, va donar un cop de sabre tan fort en lo cap de la estatua, que 'le trossos de marbre reboteren contra las columnas, en tant que 'ls soldats molt contents los llenavan en mitj les runas; no restà més que una massa disforme de la Minerva, obra capdalt de Fidias.

Muntant la escala de caragol construïda en l' espessor del mur al occident, va arribar lo virey fins dalt de tot del Panteó, lloc ahont tenia estableta sa tenda. Desde aqueix punt, que era l' més enlayrat, podia observar tot y encara que boig arrematat, la admiració l' va seduir sozament al contemplar lo paisatge que 's presentava devani sos ulls.

A algunas passas de la ciutadella las presons de Sócrates bestidas en la roca, més lluny lo *Pnyx* hont De móstenes arengá als atenesos, à la estremiat. *Filópamus*, y més enllà l' golf ab los seus tres ports, Falene, Pyreu, y Munichée; l' ayre era tan pur, que las illes

d' Elgina y Salamina's distingüian en l' horitzó, ab tot y l' seu allunyament.

Ajegut en l' entapissat coixí de Smirna, assaboria l' fum de sa *nargile*, (1) quan lo *Jus Bachí* saludantlo respectuosament, agafà sa mà, y acostantla primer à boca y després al seu cor, li deya:—Senyor, tot es ja preparat; no mancan més que tas ordres per que fem foch.

—Aslá, dix lo virey? Veus aquella casa entre *Pnyx* y l' fossar del Romà? Donchs aquell te d' esser lo vostre blanch.

—Perdona mon atreviment, replicà l' capitá, tu ets nostre virey com a delegat del Sultà y descent del profeta; pero aquella casa està baix la protecció de sant Jordi, lo patró dels grechs, es la darrera capella que 'ls queda, y com la seva destrucció los hi pareixerá un sacrilegi, se venjarán y tal volta l' mateix Alá t' mirarà ab enuig.

—Gracias mon fidel servidor; pero... digam; lo tempe que 'ls teus genissars han degradat, no estava consagrada à Sant Jordi? No m' has privat de condemnarlos? No so l' teu virey? T' he demanat consentiment en res? Parlas de venjança... Potsér desitjas posarte al cap dels rebeldes? Ets tal volta cristià?

Una riatlla infernal feu brillar lo seu blanch dentat, donà algunes picades de mans, y l' *djezzar* (2) aparegué y conduí al malhaurest capitá fins la entrada del Panteó. Dos minuts més tard lo cap d' Aslá queya al cop de la destral y la sanció omplia l' tros de la columna que havia servit de piló.

Prompte ressonaren lás canonades, y quan vingué la tarda, la capella, tan bonica al eixir lo sol y en la que 'ls grechs desgraciats y esclaus los ploràtan resser, no existia ja.

III.

Era mitja nit: lo Meuzzin dret, en lo cim del minaret, feu la senyal de la oració, mentre l' oliva llenava planys vols crits en lo alt dels xiprèss; Atenas estava trista y callada com una tomba; de tant en tant en lo carrer del Bazar penjaven en lo front de las tendas los cadàvres de quèlcuns marcaders juheus nascuts à Grecia, per haver sigut acusats de furt. Lo cel estava carregat de nuvols negres y solcat per llameuchs sense tró. No obstant, algunes figures apartades desfilaven per la porta d' Adrià, y per la fonda montanya que servia de tancadura en lo Stadiu, (3) escrèntense sens soroll en l' ombrà; era gent en apariencia pobre, puig no se li veia més que l' turbant y l' roig cafià; pero si mitj s' obría la seva samarra, se distingüia l' mànech d' un punyal penjat à la faixa.

Era precis que un motiu molt poderós los aplegués prop del temple de Júpiter Olimpic, que comensal al Orient de la ciutat per l' emperaire Adrià, no s' acaba mai perque l' vent prenia una veu tan feréstega com la dels oracles, y ficantse entre mitj de las tretze columnas corintias de xeixanta peus d' alsaria, semblava que volie destruir las tres que restaven solas del altra part de planura. Aquells homes se regoneizian per la senyol de la creu: eran grechs y cristians.

Un vell va adelantarse, y tots, ab respecte, li feren lloch. Sa figura era aspre, sa llonga barba blanca tapava una creu que penjava sobre sa roba d' armeli, los seus nusos peus estaven ensangrentats pels rochs del camí. Era *Christodoulas* lo *Papas* de la capella de Sant Jordi.

Germans meus, diu, vosaltres ho sabeu be: mentres que 'l virey no ha atacat més que à nostras persones, mentres s' ha acontentat ab ferme malbé la mà dreta, he sufert sens mormolar y us he consellat la resignació. Pero avuy ja ha posat curull à sos iniquitars; ja no es à nosaltres à qui ultratja, jes à Deu! Lo seu altar ha sigut destruit y aquest vespre las feras gemegan en las runas de la capella de Sant Jordi.

L' auditori conmogut guardà silenci.

—Què temeu? Afegí als espials: Qui us te de venir à cercar aquí? Lo candeler ha mort després de llargs anys en la seva cella y en lo cim d' aquesta colònia. Deu no ha vist aquest sacrilegi ab indiferència; ell nos ajudarà.

Aixequémnos, Atenesos; aixequémnos per Deu y per la llibertat!

—*Christos, Eleutheria!* (4) repetiren los seus companys tirant de llurs punyals, y dirigintse vers al Acròpolis que volian assaltar amparats per la fosca.

Pero la tempesta llarch temps continguda, com un riu va eixir de mare; lo tró ressonà ab estrépit repetit pels ressòs del Pentélich y del Cliterò. Perduts en las tenebres, sofocats pels vapors sulfuroso de l' atmosfera,

los conjurats anaven avansant, guiat pels llameuchs. De prompte, l' llamp exqueixà 'ls nuvols, brillà y cayé...

Lo palau del virey quedà convertit en un incendi, y desplomantse, sepultà entre las runas al seu possessor ab tots los esclaus que tenia.

Ara, després dels anys que han trascorregut, ab prou fonyas queda un turch à Atenas. La estatua de Fidias feia à trossos està colocada sobre la porta de entrada al Acròpolis, al costat de Paladió portat d' Egipci per Cecrops, y que sembla una mòmia sentada. Si pregunteu per què l' temple Pandros està arruïnat, lo primer grech ab qui us topeu us senyalarà ab lo dit la iglesia novament bastida de Sant Jordi y us narrarà la història del virey Mourad Ben Ismael castigat ab lo llamp per haver bombejat la santa capella.

ENRICH FRANCO.

CRÒNICA REGIONAL

OBSERVACIÓ METEOROLÒGICA
del dia 22 de Abril de 1897

FACILITADA PER D. RAMON GISPERT

HORAS d' obser- vació	BARÒMETRE aneroides	GRAU d' humi- tat	PLUJA en 24 horas	AYGUA en 24 h.	ESTAT del cel	OBSE- P PAR- TICULAR
9 m. 3 t.	70	80	0'0	3'9	Nuvol	

HORAS d' obser- vació	TEMPERATURAS	VENTS	NUVOLS			
	Maxima	Minim.	Term. tipo	direcció	classe	can
9 m. 3 t.	Sol: 29 Sombra: 20	12	19	E. E.	Cun Nin	06

Avuy aquest matí, de sis a nou, se celebraran missas en l' altar que, en la hermita de la Mare de Déu del Roser, s' hi venera la imatge del Cavaller Sant Jordi, patró del principat català.

Han quedat exposades al públic en la taula d' edictes de las Casas Consistorials fins lo dia en lo que acaba la elecció de regidors, las llistas definitives d' electors d' aquest terme municipal, segons està previngut en l' article 7 del Real decret de 5 de Novembre.

Turquia per fi ha declarat la guerra à Grecia. Aquell Estat taca negra en lo mapa d' Europa s' abraona demunt lo poble grech y vol fer trontollar à darrers del sigle la obra comensada en 1821.

Y no es això lo més trist. Las grans potencias d' Europa son las que han llenat à la Sublime Porta contra 'ls helens. Aquells senyors que tenen los destins del mon à la seva mà han volgut fer d' aquell terrer d' Orient un nou cercle romà en que turchs y grechs, com feras gladiadors, se matin per divertir als pobles civilitzats.

Grecia es coratjosa, més Turquia es forta. La mitja lluna posà en un compromís à Russia devant de Plewna y son exèrcit fou organisat pel mateix comte de Molke. Més la obra de la independència grega no perillà, que sempre es lliure un poble que sab morir. La nissaga de sos héroes no finí à las Termòpiles, que en ètat ben moderna las donas de Salí saberan estimbar sos fills per lliurarlos dels turchs.

Las simpatías del mon van darrera Grecia, que sa causa es la de la Fé y la Civilisació. Los cors generosos per ella esbategan; las ànimes virtuosas per ella resan, y 'ls núvols de fum que ja s' aixecan dels camps de Tesalia van à incensar la Creu redemptora que hi ha en sa bandera.

Los moments son per ells de prova. La Historia no ns ha fet germans seus; més son ardiment, son afany per aixampliar son Estat fins à las fronteras naturals, no las que senyalan los homes en los mapas, sino las que fixa Deu en lo cor dels homes, s' emportan nostre entusiasmante y nostra admiració. Lo que passarà no ho sabem; més apartant los ulls de la Europa esgarrida, aixequémlos y diguem ab tota l' ànima: ¡Deu salvi à Grecia!

A las nou d' aquesta nit l' Excm. Ajuntament celebrarà sessió de segona convocatoria, sia cuàlvol lo número de senyors regidors que 's reuneixin.

En l' expüs de Madrid y de retorn de la Cort arribà ahir al matí à aquesta ciutat la Comissió del Excentífic Ajuntament de Barcelona que anà à Madrid à gestionar la rebaixa de Consums ó la aggregació dels pobles del plà à la capital.

Dita Comissió passà tot lo matí en nostra ciutat y acompañada de nostre paísà l' ex-diputat a Corts Señor Sol y Ortega y de l' Alcalde y alguna altra personalitat visità lo Santuari de la Verge de Misericordia, las Casas Consistorials y las més importants fàbriques.

(1) Tropji, artiller. — Paraula turca.

(2) Cella, interior dels temples pagans, separat del pòrtic per una muralla.

(3) «Bostangis», soldat. Paraula turca.

(4) Pagania, tota santa. — Nom grech de la Santa Verge.

(1) «Nargile», pipa d' angelots. tot d' os i oli d' olivera.

(2) Djezzar, Dulxi. Paraula turca.

(3) Stadiu, siti hont tenian lloch los combats dels romans.

(4) «Christos, Eleutheria! Cristo Libertat! Paraulas gregues.

En lo tren correu que surt á un quart de tres de la tarda Comissió continuá son viatge á la capital del nostre Principat, ahont se'ls hi preparava una entusiasta escullida per l'èxit alcansat en sas gestions.

Segons nostres notícias en una de las veillades de la vinent setmana se tornarà á passar en escena en lo Teatre Fortuny la hermose producció dramàtica de Fe-liu y Codina, «María del Carmen».

Lo valor y merit d'aquesta celebrada obra de quants publichs ha sigut coneguda, s'explica en los presents moments ab pocas paralas.

Basta sols ab dir, que apesar de ser català son autor y que en sa literatura hi entra quelcom de la regional, los literats de la Academia que acordaren que las obras ab dret al premi Piquer havíen d'estar escritas precisamente en castellano, ara estan indecisos en adjudicar lo premi á favor de «María del Carmen» qualas personaljes parlen ab propietat lo dialecte de la horta de Murcia, ó de «El Señor Feudal», en lo que 's parla com si poden haver ficsat nostres lectors, un castellà axulapat.

Nostre apreciat colega *El Eco de Guadalupe*, que veu la llum á Alcoñiz, reproduueix traduht al castellà lo nostre primer fondo «Interessos regionals» que publicavam en un dels números anteriors ab motiu de la circular y comunicació que l'Alcalde y Junta de defensa d'aquella població aragonesa nos envia.

Agradí al colega l'honor que ha dispensat á nos-tre article y molt mes las laudatorias frases que en sa introducció nos dedica.

Lo recaudat en lo dia d'ahir en la Administració de Consums per diferents espècies, puja la cantitat de pessetas 811'85.

Correspondencia

BARCELONA 22 Abril 1897.
Sr. Director de LO SOMATENT.

Beuvolgut company: De cada dia va en augment l'entusiasme en assistir á la Assamblea que ha de tenir lloc en la històrica ciutat de Girona, lo pròxim diumenge dia 25 del corrent.

Sens dubte passaran de 300 los delegats que assis-tiran á la protesta de la causa catalana, y 'n dich protesta, porque res més que protesta ha de ser la pròxima Assamblea, ahont tots los que de cor volén la protecció de la nostra maltractada Catalunya, hem d'acordir diumenje á la veu de la Unió y allí tots congregats á la invicta Girona poguem protestar enèrgicament y sens cap classe de miras, de la vil conducta é infame procedir de la gent que 'ns governan y dels celebres Hinojosas que aprofitant lleys dictadas pera aquells desenfrenats anarquistas, que sols volen la destrucció de la humanitat, las han fet valdre pera nosaltres que honradament pregoném doctrinas sanas y nobles y que sols volém la protecció del pais y que s'acabi d'una vegada lo haverhi en nostra Catalunya l'aixam de sangoneras que ja acaben de xuclarlos la nostra sanch, l'únic que tenim, puig que lo demés ni rasstre 'n queda,

Sí catalans, descendents del any 1714! no deixem de concorrer á la Assamblea de Girona, que sols lo lema de deliberació que ha escollit la Junta Permanent, que es lo següent: «Declaracions del Catalanisme ab motiu de las actuals circumstancies», es motiu sobrat de que tots ens imposém lo deber d'assistirhi y podrém demostrar el Gobern y als periódichs de mas circulación de Madrid y Barcelona, que no som quatre y un cabó, sino que som un important núcleo y de tots los indrets de Catalunya, que sentim un gran entusiasme y militém en las files del regionalisme ó catalanicisme, cual programa es l'únic que 'ns pot salvar y portarnos lo benestar á casa nostra.

Convé també que tots sens distinció en lo citat dia, portém la senyal de que tots som catalans usant la senyera de nostre pendó, las quatre barras de sanch y així los dispesers (sangoneras) que viuen á costa de las suhors dels gironesos no dumptaran de nosaltres y que som los defensors del engrillonat poble català.

Visca Catalunya autònoma!

* * *
Las horas dels trens pera Girona y vice-versa son las següents:

De Barcelona á Girona

Correu ab 1.ª, 2.ª y 3.ª, á las 5 del matí.
Omnibus ab 1.ª, 2.ª y 3.ª, á las 12'20 del matí.
Ràpit ab 1.ª y 2.ª, á las 4'08 tarde.

De Girona á Barcelona
Correu ab 1.ª, 2.ª y 3.ª, á las 6'48 matí.
Càrrega ab 3.ª, á las 10'37 matí.
Omnibus ab 1.ª, 2.ª y 3.ª, á las 3 tarda.
Ràpit ab 1.ª y 2.ª, á las 5'99 tarda.

* * *
Lo valent company *La Regionalista* ha sortit ja á la defensa de la causa catalana tot ple de coratje, á la ciutat de Girona.

Lo millor elogi que se'n pot fer es de que no deixen de llegirlo que desde lo primer escrit «La Nostra Senyera» fins al últim «Enèrgica Protesta» tot s'hi respira un pur y entusiasta regionalisme y ab mes coratje que 'l seu germà de Barcelona, suspés per ordre gubernativa.

Benvingut sias valent Regionalista y ferm coratje de desitjo y bona sort pera cantar las veritats del poble català y pugues (si no se 't posa mordassás) desde sas columnas protestar de la despótica conducta que sobre nosaltres han desplegat aquesta plaga de Castellans, que venen á menjarse lo nostre pá.

* * *
Per aquesta tarda s'está fent grans preparacions, pera l'arribada de la comissió de nostre Ajuntament que ve de Madrid, ahont ha lograt la tant desitjada agregació dels pobles de Sarriá, Sant Gervasi, Gracia, Sans, Sant Andreu Clot, y á la capital.

Molts edificis publichs y particulars, se proposan iluminarlos y 's diu de que las músicas y bandas militars voltarán per los carrers de Barcelona gran, tocarran sirosos pas-dobles.

Ben vinguts siguin los concellers de Barcelona y Deu fassi que aquesta agregació sigui duradera y que l'administració sigui un exemple de honradés, ahont sols hi tingui cabuda las proposicions encaminadas á la bona marxa dels assumptos del comú.

* * *
Ahir va regressar á Lyon la important «Fanfare Luyonnaise».

Durant l'es'ada á Barcelona han sigut molt obsequiats.

De V. affem. y company
La Correspondencia.

SECCIO OFICIAL

Registre civil

del dia 21 de Abril de 1897

Naixements

Francisca Freixa Vidal, de Manel y Francisca.—Mercé Vallés Valls, de Anton y María.—Teresa Martí Roig, de Miquel y Teresa.—Rosa Simó Amat, de Jacinto y Elvira.

Matrimonis

Cap. Detuncions Cap.

Matadero Pública

Bestiars sacrificats pera'l consum en lo dia d'ahir

Classe	Nº	Kilos. Grams	Satisfet Pts. Cts.
Bous			
Badellas	1	151'800	30'36
Bens	31	510'200	102'04
Cabrits	1	4'	'80
Tocinos	11	715'500	157'41
		290'61	
		10'38	
			Total adeudo 300'99

Despullas de bestiar de llana y pel

GUIA DEL PASSATJER

SERVEI DE TRENS

De Reus a Barcelona

5'04 m. correo (Per Villanova y Vilafranca) 4.¹, 2.¹ y
tercera 8'10 m.—5'23 t.
8'56 m. expreso, primera y segunda dimars, dijous y dissaptes, (per Villanova) 12'11 t., mercancías, segona y tercera: 1'57 t. correo (per Villanova).

De Barcelona a Reus

5'25 m. (per Vilafranca).
9'46 m. (per Villanova).
15'8 t. per idem.

7'39 t. expreso (dimars, dijous y dissaptes).

De Reus a Mora

9'33 m.—1'04 t.—3'10 t.—7'19 y 9'57 nit.
4'21 m.—8'00 m.—12'05 t.—6'04 t.—7'36 n.

De Mora a Reus

8'30 m.—9'47 m.—2 t.—7'04 t.

De Tarragona a Reus

7'80 m.—12'25 t.—4'30 t.—8'20 n.

SOFRE GRÍS DE BIABAUX

Diversions biquinicas

Premiat en las

AVIGNON,

1890. LYON, 1894. BORDEAUX 1895

Destrucció radical de las malalties de la Vinya, Oidium, Mildiu, Black-Rot, Rot, Blanc, Anthracnosis, etc., v contra las Formigas, Pugó, Orugas y altres insectes.

Lo comprador deu, donchs, exigir, á fi de no ser enganyat, la marca EL VOLCAN, de la Companyia Biabaux, estampada en tots los sachs.

Representants: Senyor Joan Vilella y Companyia y Joseph Gambus y Anguera, Vilà (Bou) 12.—REUS.

TOS CATARROS

TOS

CONSTIPATS

TOS

ASMA TOS

Sia de sanch herpética, sia humida ó seca, provinçia de peccación ó de irritació de gola, etc., prementios agradables e infalibles *Con-*

tspectaclos Miret calman á las primeras presas, y avans d' acabar la capsula se te la radical curació y rebelde que sia, asistente a los

facilitant en tots cassos la expectoració admirablement. Preu de la capsula de 24 presas *cuatre rals*.

MIRET, farmacéutich, HOSPITAL ARRABAL STA. ANA, 80 y NOVA, ARRABAL BAIX JESÚS, 1. Las demandas al engrós deuen dirigirse al autor

LET (Barcelona). Madrid: SR. SANJAUME.—Horno de la Mata, 15. Dipòsit de productes químichs.

El anotació es el peder e illa sup' accions que fan que

la sanch es de la sanguina, que es la que fa que la sanguina

que es la que fa que la sanguina